

gens uppmärksamhet på nödvändigheten af anläggning af en statsbana, utgående från Upsalabanan öfver Stäket till trakten af Sevala och vidare genom Norrbo och Wagnsbro härader samt Norbergs bergslag i Westmanlands län, i riktning förbi detta sednares talrika masugnar och jerngrufvor till Smedjebacken i Kopparbergs län, från hvilka sistnämnda orter transport af malmer och jern otvifvelaktigt skulle komma att göra denna bana till en bland de högst inkomstbringande jernvägar i riket.

Det är derföre jag tager mig friheten i all vördsamhet föreslå, att Riksdagen måtte för jernvägsanläggning besluta en undersökning på Statens bekostnad af en linie från Upsalabanan öfver Stäket till trakten af Sevala och vidare genom Norrbo och Wagnsbro härader samt Norbergs bergslag i Westmanland till Smedjebacken i Stora Kopparbergs län.

Om remiss till vederbörligt utskott anhalles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Per Andersson

från Westmanlands län.

N:o 304.

Af Herr Åke Andersson: Att alla statens tjänstemän, som efter innevarande års förlopp inträda i statens tjänst, icke skola vara berättigade till mera än halfta lönen såsom full pension.

Med fästadt afseende på landets betryckta finanser måste man se till hvar besparingar för framtiden kunna göras, utan att träda rättvisan för nära. En bland dessa inbesparingar måste man med skäl kunna påstå kan för framtiden göras i vår nu gällande pensionsstat. Nionde

Hufvudtiteln tillväxer år från år och synes blifva hotande för Staten, så väl som fattigförsörjningen för de enskilda kommunerna.

Att den ena människan skall lefva med den andra, såsom det heter, deruti ligger full rättvisa, men det orätta är, att den ene individen skall lefva på den andres bekostnad. Den, som lyckas komma in i Statens tjänst, och kan uppnå den ålder, att han är berättigad till full pension efter nu gällande stat, behöfver icke sjelf sörja för sin framtida bergning, särdeles hvad de högre klasserna beträffar. Lönen för Statens tjänstemän är efter mitt förmenande så godt tilltagen, att de under tjänstetiden, så vida de vilja hushålla, gerna kunna göra ganska stora inbesparingar för kommande dagar. Att en tjänsteman skall vara berättigad till fulla, eller största delen af lönen, äfven sedan han utträdt ur tjänsten, och, sasom ofta är fallet, i sina kraftfulla dagar, är ingalunda med billighet och rättvisa förenadt; någon förändring härutinnan måste åstadkommas.

Jag vill med afscende härpa vördsamt föreslå, det Riksdagen för sin del ville besluta,

att de Statens tjänstemän, vare sig i hvilken klass som helst, som efter detta års slut inträda i Statens tjänst, skola efter nu gällande åldersordning icke vara berättigad till mer än halfva lönen såsom full pension.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Åke Andersson.